

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Ja, det kan vi sagtens, for det, jeg prøvede, var vel at skrive lidt historie.

Der er ikke tale om, at man har ændret standpunkt, det har man ikke, men man vidste godt, at der ikke var noget flertal for det. Hvorfor har man ikke gennemført det, dengang man havde nogle realistiske muligheder for det? Det kan jo ikke være den konservative ordførers skyld, da hun ikke var medlem på det tidspunkt, men jeg har været her i så mange år, at jeg ved, at det er fakta, at da man havde mulighederne for at skaffe et flertal, gjorde man det ikke. Det havde den forrige regering ikke. Derfor gælder det ikke den forrige regeringsperiode.

Jeg synes, det er et godt forslag, og jeg håber, at det kan fremmes i regeringen i næste samling eller ved den kommende skattereform.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ret til at modtage tilskud til køb af hjemmehjælpstimer).

Optaget af Pia Christmas-Møller (KF) og Eva Kjer Hansen (V).

(FremSAT 29/10 92. Taget tilbage 11/2 93 af socialministeren (Karen Jespersen). Optaget 11/2 93 af Pia Christmas-Møller (KF) og Eva Kjer Hansen (V). Første behandling 18/11 92. Betænkning 1/4 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Pia Christmas-Møller (KF):**

Også her er der tale om et lovforslag, som den tidligere borgerlige KV-regering har udarbejdet og fremsat, som blev førstebehandlet i den tidligere regerings tid, og som siden er opretholdt af KV-partierne.

Lovforslaget giver større valgmuligheder for ældre medborgere. Ingen kan være i tvivl om, at Det Konservative Folkeparti står på borgers side i forholdet mellem borger og system. Her giver vi de ældre mulighed for større fleksibilitet i valget af hjemmehjælpssydelse, og vi er faktisk meget kede af, at heller ikke dette forslag ser ud til at kunne få flertal i dag.

Særlig undrer det os, at Fremskridtspartiet afviser forslaget. Fremskridtspartiet, som i skåltaler og ude omkring i forsamlingshusene gang på gang hylder individets frihed over for det offentlige, vil her ikke være med til at give de gamle, som skal have hjemmehjælp, mulighed for selv at vælge, hvor de vil have hjemmehjælpen fra. Det er til stor forundring, at Fremskridtspartiet i betænkningen skriver, at ideen og intentionerne i forslaget er udmærkede, men at mindretallet ikke mener at kunne støtte forslaget på nuværende tidspunkt, idet der ikke er tale om, at vi har normale omstændigheder.

Det er en højst besynderlig afvisning af et godt borgerligt forslag, som giver ældre medborgere større frihed. Hvor mange af os kender ikke eksempler på, at gamle mennesker ikke føler, at de svinger med den hjemmehjælper, der kommer i deres private hjem?

Hvor mange af os kender ikke eksempler på, at de godt kunne tænke sig selv at have indflydelse på, hvem der skal komme daglig eller ugentlig og hjælpe dem med de forskellige praktiske gøremål?

Hvorfor skulle vi ikke imødekomme dette ønske, som eksisterer blandt rigtig mange ældre? De ældre, som ikke ønsker at gøre brug af valgmuligheden, kan jo lade være. Der er stadig væk tale om, at de så vil få servicen fra det